

РЕШЕНИЕ

№ 1549

гр. София, 28.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 175 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ

при участието на секретаря РОЗАЛИЯ ИВ. ЗАФИРОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР ИВ. МИНЧЕВ Гражданско дело № 20231110113784 по описа за 2023 година

Съдът е сезиран с искова молба, подадена от „Енерго Про Продажби“ АД срещу „Лоджистик“ ЕООД, с която са предявени са установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД с искане да се признае за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: 829,23 лева, представляваща незаплатени мрежови услуги за отчетен период от 01.11.2020г. до 29.04.2021г. по фактури, издадени през периода от 10.12.2020г. до 29.04.2021г. за обект, находящ се в гр. Търговище, Никола Маринов Цех-1 Магазин, аб. № 21037039, клиентски № 1400082571, ведно със законната лихва считано от 14.06.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от 104,71 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода от падежа на всяка от фактурите до 02.06.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 32232/2022 г. по описа на СРС, 175 състав.

В исковата молба се твърди, че ответникът е собственик на недвижим имот, находящ се в гр. Търговище, ул. „Никола Маринов“, цех-1, магазин, с аб. № 1704039. Сочи се, че между страните е съществувало облигационно отношение по продажба на ел. енергия. Твърди, че процесният обект е присъединен към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД при резервирана мощност от капацитета на електроразпределителната мрежа в размер на 187,00 кВт. Сочи, че съгласно чл. 29 от Правилата за търговия с електрическа енергия клиентите заплащат на ищеца стойността на потребена ел. енергия, както и цената за достъп и пренос на ел. енергия по електроразпределителната мрежа. Излага, че ответникът притежава качеството на „небитов клиент“. Посочва, че със законодателна промяна от 01.10.2020 г. от кръга клиенти на крайния снабдител са отпаднали всички небитови клиенти, независимо от нивото на

напрежение, на което са присъединени, като ако клиентът не сключи до 30.09.2020 г. договор с търговец на ел. енергия по свободно договорени цени, то доставката на ел. енергия се извършва от досегашния му доставчик в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5 ЗЕ. Сочи, че ответникът няма сключен договор с търговец на ел. енергия по свободно договорени цени за процесния период и процесният обект служебно е преминал от „Енерго-Про Продажби“ АД в качеството му на краен снабдител на свободен пазар с доставчик „Енерго-Про Продажби“ АД в качеството му на търговец на свободен пазар. Поддържа, че ответното дружество не е заплатило сумите по процесните фактури, с оглед което е изпаднало в забава и дължи мораторна лихва за периода от датата, следваща падежа на задължението по съответната фактура до 02.06.2022 г. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват. Ответникът излага, че не е клиент на ищцовото дружество, както и че не е собственик на процесния обект. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Моли съда да отхвърли предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Исковата молба е редовна, а предявените с нея искове са процесуално допустими.

По така предявените искове в доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличие на валидно облигационно отношение с ответника по договор за доставка на електрическа енергия за небитови нужди, осигуряването на достъп и пренос на ел. енергия по електроразпределителната мрежа, към която е присъединен обектът на ищеца, размерът на претендираното вземане, че главното парично задължение е възникнало и че е настъпила неговата изискуемост, че ответникът е изпаднал в забава за плащането му, както и размера на мораторната лихва. По релевираното възражение за изтекла погасителна давност, в тежест на ищеца е да докаже наличието на факти при настъпването на които законът предвижда спиране и/или прекъсване на давността. В тежест на ответника е при установяване на тези обстоятелства да докаже погасяването на дълга.

Относно наличието на облигационно правоотношение между страните по договор за доставка на електрическа енергия и качеството „небитов клиент“ на ответника, съдът намира следното. До влизане в сила на ЗИДЗЕ /обн. ДВ, бр. 57 от 2020 г., в сила от 26.06.2020 г./, законът урежда доставката на електрическа енергия за битови клиенти и за небитови клиенти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниско ниво на напрежение, по идентичен начин – в чл. 94а, ал. 1 ЗЕ / Доп. - ДВ, бр. 38 от 2018 г., в сила от 1.07.2018 г./ е предвидено, че крайният снабдител осигурява снабдяването с електрическа енергия на обекти на битови и небитови крайни клиенти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия, когато тези клиенти не се снабдяват от друг доставчик. Аналогично, в чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗЕ /в същата редакция/ е предвидено, че по регулирани от комисията цени се

сключват сделките с електрическа енергия между крайните снабдители и битови и небитови крайни клиенти - за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, когато тези клиенти не са избрали друг доставчик. Тези правоотношения са подчинени на правилото на чл. 98а ЗЕ, съгласно което крайният снабдител продава електрическа енергия при публично известни общи условия /ал. 1/, които след публикуване влизат в сила за клиентите на крайния снабдител, без изрично писмено приемане /ал. 3 и 4/.

По отношение на тази правна уредба на договорите за доставка на електрическа енергия на битови клиенти и небитови клиенти при ниско ниво на напрежение, в съдебната практика /Решение № 205 от 28.02.2019г. по гр.д. № 439/2018г. на ВКС, III г.о./ е възприето становището, че крайни клиенти по тези правоотношения са собствениците или вещните ползватели на присъединените към електропреносната мрежа имоти, за които се потребява електрическата енергия. Относно третите лица, които ползват имота със съгласието на собственика, цитираната практика прилага разрешението, дадено с Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. по тълк.д. № 2/ 2017 г. ОСГК на ВКС, че на основание чл. 9 ЗЗД с тези лица също може да възникне неформално правоотношение при общи условия, което не се предполага, а подлежи на доказване по общия ред.

След влизането в сила на ЗИДЗЕ /обн. ДВ, бр. 57 от 2020 г., в сила от 26.06.2020 г./, крайните потребители на електрическа енергия за небитови нужди /независимо от нивото на напрежение на мрежата, към която са присъединени обектите им/, са изключени от приложното поле на чл. 94а, ал. 1 ЗЕ и чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗЕ и същите са преминали от доставка по регулирани от КЕВР цени към доставка на електрическа енергия по свободно договорени цени. В пар. 15 от ПЗР на ЗИДЗЕ е предвидено, че в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 1 октомври 2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. В случай че до 30 септември 2020 г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. Доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30 септември 2020 г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 1 октомври 2020 г. до 30 юни 2021 г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия, при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката. От 1 юли 2021 г. клиентите, които не са избрали доставчик, се снабдяват с електрическа енергия при условията на чл. 95а ЗЕ /т.е. от доставчик от последна инстанция/.

Следователно, за междинния период от 01.10.2020г. до 30.06.2021г. /в който се включва изцяло процесният по настоящото дело период на доставка – от 01.11.2020г. до 29.04.2021г./, правоотношението между крайния снабдител и небитовия краен клиент може да се запази, но при следните условия:

1. Че това правоотношение е възникнало преди влизане в сила на ЗИДЗЕ по описания по-горе начин /със собственика, вещния ползвател или трето лице, с което е сключен договор/;

2. Че крайният снабдител е уведомил клиента за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 1 октомври 2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия;

3. Че клиентът не е сключил договор за доставка електрическа енергия с търговец по свободно договорени цени до 30 септември 2020 г.

При кумулативното наличие на тези условия, правоотношението се запазва до 30.06.2021г. независимо от това, дали клиентът е сключил с крайния снабдител типов договор за този период.

Това е валидно както по отношение на доставката на електрическа енергия /каквато в случая не се претендира/, така и за заплащането на цената на мрежовите услуги на крайния снабдител, тъй като съгласно приложимата редакция на чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от ПТЕЕ, битовите и небитовите крайни клиенти на крайните снабдители заплащат всички мрежови услуги за съответния ценови период на крайния снабдител. Крайният снабдител/доставчикът от последна инстанция събира и заплаща на оператора на електроразпределителна мрежа суми за пренос, достъп, други мрежови услуги за съответния ценови период за цялото фактурирано от крайния снабдител/доставчика от последна инстанция количество електрическа енергия. Следователно за да възникне активната материалноправна легитимация на крайния снабдител да получи стойността на мрежовите услуги, той следва да е в правоотношение с клиента по договор за доставка на електрическа енергия.

В настоящата хипотеза ищецът извежда облигационното правоотношение с ответника от обстоятелството, че ответникът е собственик на имота, за който се извършват доставките. В тази насока по делото е представен Договор с нотариална заверка на подписите от 17.03.2006г., по силата на който ответникът „Лоджистик“ ЕООД е придобил търговското предприятие на „Стария дъб“ ЕООД, в което е включен парцел в промишлената зона на гр. Търговище, заедно с построените в него административна сграда, мебелен цех № 1, както и всички складови помещения, построени в имота. От приетото Решение № 1 от 06.06.2016г., постановено по т.д. № 80/2010г. по описа на Разградския окръжен съд, влязло в сила на 04.07.2018г., обаче, се установява, че е прогласена нищожността на така сключения договор за продажба на търговско предприятие от 17.03.2006г. и е прието за установено, че в търговския регистър е вписано несъществуващо обстоятелство – продажба на търговското предприятие на „Стария дъб“ ЕООД по силата на цитирания договор. Нищожността на договора означава, че той не е произвел правно действие и от него не са настъпили желаните и целени правни последици, като търговското предприятие на „Стария дъб“ ЕООД не е преминало в патримониума на „Лоджистик“ ЕООД, следователно прехвърлителен ефект не е настъпил и по отношение на описания в договора недвижим имот.

Следователно от събраните по делото доказателства се установява, че още на

04.07.2018г /преди началото на процесния период/ е прогласена нищожността на договора за прехвърляне на търговско предприятие, на който ищцовото дружество се основава, за да обоснове собствеността върху имота на „Лоджистик“ ЕООД, респективно да му открие партия за доставяната електрическа енергия в прехвърления като част от търговското предприятие недвижим имот. Това обстоятелство делегитимира ответника „Лоджистик“ ЕООД като собственик на имота, респективно като клиент на доставяната електрическа енергия, доколкото с влизане в сила на съдебното решение /което е задължително за съда/, собствеността на „Лоджистик“ ЕООД върху прехвърления имот е отпаднала с обратно действие. Ето защо пред процесния по настоящото дело период /от 01.11.2020г. до 29.04.2021г./ ответникът не е бил собственик на имота, находящ се в гр. Търговище, ул. „Никола Маринов“ – цех 1, магазин, за който се претендират процесните вземания и не е бил страна по облигационно правоотношение с ищцовото дружество на това основание. Както е уточнено с цитираното по-горе Решение № 205 от 28.02.2019г. по гр.д. № 439/2018г. на ВКС, III г.о., при настъпила промяна в собствеността върху присъединения към мрежата имот, страна по договора с крайния снабдител е новият собственик, като за този извод е без значение дали и кога страните са изпълнили установеното в общите условия задължение да уведомят ищцовото дружество за промяната. Неизпълнението на това задължение от предходния титуляр на партидата може да породи единствено отговорност за вреди, но не и отговорност за изпълнение на задължения по чуждо правоотношение. Без значение е и причината, поради която „Старият дъб“ ООД е подал заявление за достъп и пренос на електрическа енергия едва на 01.12.2022г., тъй като правното действие на договора за прехвърляне на търговско предприятие е отрецено още през 2018г.

Неоснователни са и доводите на ищеца, че ответникът е страна по облигационното правоотношение като ползвател на имота. От събраната по делото доказателствена съвкупност не се установява в полза на ответното дружество да е било учредено вещно право на ползване върху имота. В този смисъл ответникът би могъл да бъде единствено фактически ползвател на имота, но както беше уточнено по-горе, за да възникне облигационно правоотношение между ищеца и такова лице, следва да е налице поне изявление на фактическия ползвател, че иска да бъде страна по такова правоотношение. Такова изявление липсва по делото. Представеният констативен протокол от 02.07.2019г. за подмяна на средство за търговско измерване по инициатива на ищцовото дружество, подписан от лице, обозначено като служител на ответника, не представлява волеизявление за сключване на правоотношение, а липсва и типов договор между страните съгласно пар. 15, ал. 3 от ПЗР на ЗИДЗЕ. Представеният констативен протокол от 02.06.2015г., подписан от управителя на ответното дружество е ирелевантен за тази преценка, тъй като към датата на неговото съставяне ответникът „Лоджистик“ ЕООД все още се е легитимирал като собственик на имота по силата на договора за прехвърляне на търговско предприятие /едва впоследствие прогласен за нищожен/, а не като трето лице – фактически ползвател на имота. В този смисъл релевираното от ответника оспорване на този документ по реда на чл. 193 ГПК досежно подписа на управителя, също е без значение за изхода от спора. Оспорването е

недоказано, но това не води до извод за наличие на договор между страните за процесния по делото период.

Предвид гореизложеното съдът намира, че за процесния по настоящото дело период липсва облигационно правоотношение между страните по договор за доставка на електрическа енергия за посочения в исковата молба имот, поради което ответното дружество не дължи на ищеца стойността на фактурираните мрежови услуги. При липсата на първата и основна предпоставка за уважаване на предявените искове, останалите не следва да бъдат разглеждани. Исковете са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени изцяло.

При този изход от спора, право на разноски има единствено ответникът. Същият, обаче, не е представил доказателства за сторени разноски, поради което такива не му се дължат.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Енерго – Про Продажби“ АД, с ЕИК: *****, с адрес: гр. Варна, „Варна Тауърс – Г“, бул. „Владислав Варненчик“ № 258, срещу „Лоджистик“ ЕООД, с ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. „Златен рог“ № 22, ет. 10, офис 26, установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че „Лоджистик“ ЕООД дължи на „Енерго – Про Продажби“ АД сумата от 829,23 лева, представляваща незаплатени мрежови услуги за отчетен период от 01.11.2020г. до 29.04.2021г. по фактури, издадени през периода от 10.12.2020г. до 29.04.2021г. за обект, находящ се в гр. Търговище, ул. „Никола Маринов“, Цех-1, магазин, аб. № 21037039, клиентски № 1400082571, ведно със законната лихва считано от 14.06.2022 г. до изплащане на вземането, и сумата от 104,71 лева, представляваща мораторна лихва върху главницата за периода 21.12.2020г. до 02.06.2022г., считано от падежа на всяка от фактурите, за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 32232/2022 г. по описа на СРС, 175 състав.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____